

Spravodaj c 149

+++++

Motto 49: „Národu sa nedáva, len žobrákovi, národu treba obetovať.“

Milan Rastislav Štefánik

+++++

Vážení priatelia, členovia našich Združení a priaznivci našej činnosti,

srdečne Vás pozývam na tradičné stretnutie pod Devínskym hradom na sútoku Dunaja s Moravou, aby sme si pripomenuli hodnoty, ktoré sú zakotvené v Ústave SR.

Stretneme sa 1. septembra 2011 (štvrtok) o 16,00 hod.

Úprimne sa teším na stretnutie s tými, ktorí si uvedomujú význam Ústavy SR.

Viliam Hornáček   predseda Združení

+++++

niečo o histórii Bratislavy.

http://www.mojevideo.sk/video/e142/bratislava_kedysi_davno.html

+++++

Bulletin Svatopluk.

Je uradny organ 34. zboru Slovensnskej Ligy v Amerike.

Zboru krala Svatopluka v Detroite.

Takzvané SNP nebolo ani slovenske ani narodne a nebolo to ani povstanie.

Bol to Benesovsko bolsevicky puc riadeny z Londyna a Moskvy.

Zacalo sa to okolo Ruzomberka, kde nejaký vojak menom Kuchta dal zastrelit nemeckich

diplomatov aj z rodinami, ktorí sa vracali z Bukuresti do Nemecka. Tento puc bol

porazený este pred tým než sa začal a nedosiahol nič iba stovky mŕtvych. Este aj veduci

povstania

generali Golian a Viest boli zabiti nie Nemcami ale Rusmi, ktorí ich odniesli z nemeckeho koncentráku na Sibír a viac sa nevrátili. Potrestali ich pre neúspech pucu.

+++++

ČÍM SKUTOČNE BOLO TO „SLÁVNE“ SNP ?

Muky, plač, vraždy, novodobé barbarstvo – protištátna činnosť, vzbura proti Slovenskému štátu, vlastizrada – toto boli výsledky čechobolševickej revolúcie, ktoré zapríčinili Benešovi teroristi. To sa odohrávalo na území Slovenska, nie na Morave, ani nie v Tramtárii. Bol to Benešov atentát proti slovenskému národu, ktorý nemožno porovnať s ničím v našich dejinách. Bol to bolestný, krvavý dej. Neboli to vpády Tatarov, Turkov alebo Madarov, čo utkveli v pamäti nás všetkých verných Slovákov a pevne utkvie do smrti. Bolo to besnenie medzinárodných hrdlořezov sovietskych parašutistov, ku ktorým sa pridali hŕstka komunistických povalačov a pár domácich zradcov, čo za misu šošovice zapredali otca, mater. K ním sa tiež spojili čechoslovakistickí luteráni, ktorých cieľom bolo zapríčiniť vojenské podujatie proti prvej Slovenskej republike. Teda za žiadnych okolností to nebol slovenský národ! My, ako kresťania môžeme týmto proletárom – vrahom a vyvrheľom ľudskej spoločnosti odpustiť, ale nikdy nesmieme zabudnúť na ich vražedné skutky!

29. august – ten najhanebnejší deň, idú si pučisti a ich potomci doma oslavovať ako sviatok „slobody“. Skutočnosťou ostáva, že „slovenský národný puč“ znamenal koniec samostatnej slovenskej štátnosti a bol spojený s nástupom diktátorskej Benešovej komunistickej totality v Slovenskej republike. Tento augustový puč - SNP musí byť výstrahou verných vlastencov, aby sa nikdy neopakoval.

Domáci červení historici v súčasnom režime, ktorý sa vrátil k starej štruktúre, opisujú v učebniciach, v príručkách, v kalendároch a v tlači smutných kapitolách slovenských dejín, ako veľké hrdinstvá, ktoré bolo vlastne za obnovenie Československej republiky a neskôr pripísané Československej Sovietskej republike. Nastolili okupáciu boľševicko-komunistických hrdlorezov a tvorili z nášho územia Železnú oponu, čo v skutočnosti bol kresťanský holokost zomierajúcich Slovákov.

Nám vlastencom, roduverným Slovákom pripomína Deň slovenských mŕtvych - deň dušičiek. V tento augustový deň pôjdeme do cintorínov, aby sme vzdali hold našim skutočným národným bojovníkom, hrdinom z ktorých tisícky a tisícky odpravili zo sveta títo diabolskí povstalci - hrobári národnej a štátnej slobody a samostatnosti Slovenska. Nevedomosť mladšej generácie zabraňuje mnohým spoznať tú druhú stránku demokratických pravých dejín kresťanského národa slovenského. Cieľom tohto hanebného dvoj- mesačného deja je, že červení kabátnici toto všetko zatajújú a nepripustia nás očitých svedkov predosieť pravdivé skutočnosti. My sme sa vždy aj za Tisovho režimu pridžialovali ľudských, demokratických princí - pov. My sme nevyhrali vojnu proti bezbožnému sovietskemu útlaku, ale sme zato nestratili osobnú a národnú česť.

Ladislav Rodnáš

+++++

Výskumný ústav Slovákov v Maďarsku

Magyarországi Szlovákok Kutatóintézete

5600 Békéscsaba, Szabó Dezső u. 42.

Telefon: 00-36-66-527-390 Fax: 00-36-66-527-391

E-mail: vusm@globonet.hu, Web: <http://vusm.slovaci.hu>

O ústave

Zakladatelia

VÝSKUMNÝ ÚSTAV SLOVÁKOV V MAĎARSKU

Z iniciatívy rodáka z Békešskej Čaby, genetika Mateja Šipického, a čabianskej slovenskej inteligencie založil Zväz Slovákov v Maďarsku v roku 1990 *Slovenský výskumný ústav* so sídlom v Békešskej Čabe, ktorý je od roku 2001 inštitúciou Celoštátnej slovenskej samosprávy a pôsobí pod názvom *Výskumný ústav Slovákov v Maďarsku*. Spočiatku bol financovaný zakladateľom, neskôr a aj v súčasnosti zo štátneho rozpočtu a okrem toho je podporovaný vedeckými programami, súbahami: Úradom pre Slovákov žijúcich v zahraničí, Ministerstvom školstva a kultúry MR, Úradom vlády MR, Višegrádsnym fundom, Verejnou nadáciou Pre národné a etnické menšiny v Maďarsku. VÚSM bol od 1. januára 2006 do 31. decembra 2009 samostatnou rozpočtovou

inštitúciou CSS. Od 1. januára 2010 je znovu čiastočne samostatnou rozpočtovou inštitúciou.

Cieľom ústavu je, aby v záujme zachovania jazyka, kultúry a tradícií slovenskej národnosti žijúcej v Maďarsku vedecky analyzoval spoločenské procesy týkajúce sa jej minulosti a súčasnej situácie.

Jeho hlavnou črtou je, že vznikol ako spoločenskovedný ústav interdisciplinárneho charakteru, zameriava sa na výskum histórie, národopisu a kultúrnej antropológie, jazyka Slovákov žijúcich v Maďarsku, venuje pozornosť pedagogicko-výchovnej činnosti a sociologickému výskumu, pričom rozvíja aj bohatú vydavateľskú činnosť.

Popri výskume a edičnej činnosti naša vedecká dielňa ponúka rôzne doškoľovania pre inteligenciu, poskytuje odbornú pomoc školám a nie v poslednom rade sprostredkuje, šíri a popularizuje výsledky vedeckovýskumnej činnosti v kruhu slovenských a maďarských odborníkov, študentov a iných záujemcov.

Pôsobnosť ústavu

1. Etnologický program

Organizujeme kolektívne interdisciplinárne výskumy v Slováckmi obývaných lokalitách Maďarska, ktorých sa zúčastňujú aj výskumníci iných vedných odborov.

K tomuto projektu patrí aj zbieranie výpovedí našich Slovákov.

2. Jazykový program

V rámci tohto programu realizujeme sociolingvistické výskumy o používaní slovenčiny v Maďarsku.

3. Historický program

Genealogický výskum Slovákov, migrácia slovenského obyvateľstva na Dolnú zem v 18.-19. storočí, skúmanie a spracovanie dejín a kultúrnych dejín Slovákov v Maďarsku.

4. Skúmanie a spracovanie dejín, kultúrnych dejín, spoločenského života Slovákov v Budapešti a jej okolia.

5. Slovenské osobnosti v Maďarsku (v minulosti a súčasnosti)

6. Výchovno-vzdelávacia činnosť

Poskytujeme obsahovú pomoc slovenským školám zostavovaním regionálno-historických čítaniek, jazykových učebných pomôcok, rôznych školských dokumentov.

7. Vedecké konferencie, interdisciplinárne sympózia

Organizujeme interdisciplinárne sympózia pri príležitosti jubilejných výročí našich osád a medzinárodné vedecké konferencie cieľom riešenia vedeckých otázok. Prednášky týchto sprístupňujeme pre širšiu verejnosť v samostatných publikáciách.

8. Vedecko-popularizačná činnosť

V rámci série vedecko-popularizačných prednášok Z pohľadu vedy oboznamujeme

verejnou výsledkami výskumnej činnosti ústavu a domácich i zahraničných výskumníkov.

9. Výchova vedeckého dorastu

Pre vedeckú činnosť chceme získať aj študujúcu a pracujúcu mládež, preto organizujeme pre nich študentsko-vedecké aktivity a súťaže. (*Zo školských lavíc do života I. –II., Alma mater, Ja a moji predkovia I. – II. –III., Živý odkaz osobností zašlých čias I. –II.*)

10. Pracovné kontakty

Ústav postupne rozširoval i rozširuje svoje kontakty s domácimi a zahraničnými vedeckými a vzdelávacími inštitúciami. Naši najvýznamnejší partneri sú:
SLOVENSKO: Slovenská akadémia vied, Etnologický, Spoločenskovedný, Jazykovedný a Historický ústav SAV, Filozofická fakulta Univerzity Komenského v Bratislave, Filozofická fakulta Univerzity Filozofa Konštantína v Nitre, Fakulta humanitných vied, a Ekonomická fakulta Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí, Matica slovenská, Slovenské národné múzeum, Slovenská národná knižnica, Inštitút Fórum.

MAĎARSKO: Výskumný ústav pre etnické a národné menšiny Maďarskej akadémie vied, Jazykovedný ústav MAV, katedry pedagogických a filozofických fakúlt vysokých škôl, univerzít, slovenské stredné a základné školy, inštitúcie CSS, slovenské samosprávy a civilné organizácie, médiá.

RUMUNSKO: Kultúrna a vedecká spoločnosť Ivana Krasku

SRBSKO: Slovakistická vojvodinská spoločnosť

11. Databanka

Naša knižnica a archív, tradičný a digitálny, je postupne sa rozvíjajúcou zbierkou materiálov o Slovákoch v Maďarsku a je k dispozícii každému záujemcovi.

Súčasný kolektív

Členovia Vedeckej rady Výskumného Ústavu Slovákov v Maďarsku

Prof. Dr. Matej Šipický, DrSc.

predseda Vedeckej rady, univerzitný profesor, vedúci katedry Debrecínskej univerzity

PhDr. Mária Homišinová, PhD.

podpredsedníčka VR, vedecká pracovníčka Spoločenskovedného ústavu Slovenskej akadémie vied, Košice

Ján Fuzik

predseda Celoštátnej slovenskej samosprávy, Budapešť

Prof. Dr. Anna Divičanová, Dr. Hab. CSc.

titulárna hlavná odborná poradkyňa Výskumného ústavu Slovákov v Maďarsku, profesorka Univerzity Loránda Eötvösa, Budapešť

Dr. Ondrej Krupa, CSc.

etnograf, titulárny, hlavný vedecký pracovník Výskumného ústavu Slovákov v Maďarsku, Békešská Čaba

PhDr. Magdaléna Paríková, CSc.

docentka Etnologickej katedry Univerzity Komenského, Bratislava

PaedDr. Miroslav Kmeť, PhD.

historik Katedry histórie FHV UMB, Banská Bystrica

PhDr. Peter Zelenák, CSc.

historik Katedry slovenských dejín na Univerzite Komenského, Bratislava

Dr. Anna Kováčová, PhD.

riaditeľka Výskumného ústavu Slovákov v Maďarsku, Békešská Čaba

+++++

Otvore si prosím dolevedenú stránku a povedzte, nemrzí Vás, že mi slováci si necháme špinit na hlavy ešte viac ako česi a správame sa ako pštrosoy, alebo barani sprostí. Chce to už nejakú aktivitu! E.

<http://www.osud.cz/drahe-mobily-nechutne-potraviny-cesi-se-zacinaji-branit>

+++++

[Dubček – kontroverzná osobnosť](#)

[Ferenčák Tomáš](#)

[Kniha poodhaľuje mýtotočné faktory súvisiace s osobnosťou Alexandra Dubčeka.](#)

[Sústreďuje sa na nové, resp. málo známe informácie, ktoré čitateľovi umožňujú získať ...](#)

+++++

[Uhorsko a podoby slovenskej identity v dlhom 19. storočí](#)

[Halász Ivan](#)

[19. storočie sa považuje za obdobie vzniku a rozkvetu moderných národných ideológií a identít, ktoré napriek všetkým problémom a neskorším ...](#)

+++++

Štyria katolíci a pražský pochod

[.odporúčame .odkazy](#)

Ja viem, ja viem. Je toho už dosť. Je toho už príliš. Ale ak má niekto chuť si o tom prečítať ešte niečo, odporúčam Halíka, Putnu, Jocha a arcibiskupa Duku.

[.jaroslav Daniška](#)

16. august 2011

Reč je o pražskom homo-pochode a diskusii, ktorú vyvolal prezident Klaus. Katolícky kňaz Halík sa prekonal. Platí totiž, že je príliš samolúby, aby sa vyjadroval k

témam, kde ide proti médiám a liberálnemu vkusu. Tentoraz mu to nedalo a napísal pár riadkov o vystavovanom homosexuálnom nevkuse, [lacnej](#) tolerancii a liste veľvyslancov. Je to zaujímavé čítanie. Halík totiž v texte zastáva to isté, čo prezident Klaus. Ale to mu neseďí, ako hovoria Angličania, je to chyba horšia ako zločin. Poradiť si s tým [však](#) poradil:

http://www.lidovky.cz/halik-parada-ruzove-hrdosti-dpw-/ln_nazory.asp?c=A110812_165808_ln_nazory_ape

Ešte lepší je text českého homosexuálneho katolíka Martina C. Putnu. Cítite to napätie? Bude to ešte lepšie, Putna sa totiž za homo-pochody „hanbí“, aspoň to tvrdí v [prvej](#) vete. Na záver sa však nezaprie a politický zmysel celého pochodu sa mu predsa len vyjaví (ach ten Klaus!).

Konzervatívnych čitateľov láskavo prosím, aby neboli príliš prísni, Putna už popísal aj väčšie hlúposti:

http://www.lidovky.cz/putna-hrdost-stud-a-karneval-dgb-/ln_nazory.asp?c=A110810_201043_ln_domov_mc

A na záver Roman Joch, poradca českého premiéra, [náš](#) spolupracovník a kamarát. Roman má vo veci samozrejme jasno. Ale čitateľ pochopí, že aj tak to nie je jeho „barikáda“. Celú promenádu považuje aj on za nevkusnú, kritiku však vystavoval iba na rozlíšení súkromného a verejného a obrane slobody slova. Je to teda prístup klasického liberála. Lenže: kde na svete klasickí liberáli ustáli tento tlak?

<http://www.obcinst.cz/cs/Politizovat-sex-zaslapat-svobodu-slova-c1737/>

Príznačné pre všetky tri texty teda je, že v nich chýba argument morálky.

Práve na tom postavil svoj list pražský arcibiskup Dominik Duka. Odkaz na list nájdete uprostred textu v tomto článku: http://zpravy.idnes.cz/pochod-homosexuálu-ma-dalsiho-odpurce-zvazte-svou-zastitu-zni-z-cirkve-1a3-/domaci.aspx?c=A110811_071901_domaci_brd .

+++++

Pseudo-Lasica a realita súčasnosti

Internet je ideálnym miestom na šírenie nezmyslov. Ak sa anonymný autor podpíše ako známa osobnosť, "úspech" má zaručený.

[Juraj Kušnierik](#) **Kusnierik sa asi stal Lasicovým hovorcom!**

17. august 2011

Už sa vám stalo, že na Facebooku si vás medzi priateľov pridal Václav Havel alebo Helena Vondráčková? A dostali ste už mail od nigérijského podnikateľa, ktorý vám [ponúka](#) lukratívnu sumičku, ak na jeho účet pošlete nejakú stovečku dolárov?

Najnovším kúskom je text s názvom "Realita súčasnosti" podpísaný Milanom Lasicom. Na svojej [stránke](#) ho má zavesený nielen majster konšpirácií Sergej Chelemendik, ale napríklad aj obec Kapušany či gréckokatolícka farnosť v Šumiaci. Je to ako z nejakého podareného dialógu L+S až na to, že ani L (a ani S) s tým paškvilom nemá nič spoločné. Milan Lasica ten text nenapísal a predstavujem si, aké nepríjemné mu zneužitie jeho mena musí pripadať.

Nejde o žiadnu novinku. Jeden z veľkých teológov [prvých](#) storočí cirkevných dejín je dnes napríklad označovaný ako Pseudo-Dionysius Areopagita. To preto, že múdre texty nejakého neznámeho intelektuála ktosi spojil s Dionysiom, ktorého sv. Pavel priviedol k viere na aténskom Areopágu (o čom sa možno dočítať v Skutkoch svätých apoštolov). Toto spojenie s biblickým hrdinom anonymnému autorovi nepochybne pomohlo. A nielen jemu: Pseudo-Dionýsiove texty sú totiž múdre a zaujímavé.

V tom je "Areopagita" výnimočný. Texty jeho nasledovníkov (včítane tých [internetových](#)) už jeho kvality z ďaleka nedosahujú.

V tejto súvislosti len dve poznámky:

Vy, čo sa skrývate za mená iných ľudí a potom svoju slovnú hnačku šírite po webe vedzte, že si nezaslúžite nič iné než opovrhnutie. Zneužívate ľudí, ktorí sú známi vďaka tomu, čo - na rozdiel od vás - dokázali. Ste klamári a zloději!

Vy, čo takéto texty na svojich stránkach, svojimi mailami či akokoľvek ináč šírite, ste možno naivní, ale to vás neospravedlňuje. Vy si fakt myslíte, že takú sprostosť, akou je "Realita súčasnosti" by mohol Milan Lasica napísať? Alebo skutočne veríte pochybným mailovým schránkam a webovým fóram?

Internet je "[realitou](#) súčasnosti", ktorej sa dosť dobre nedá vyhnúť. Anonymita a zneužívanie mien a tvári známych ľudí je súčasťou tejto reality. Zodpovednosť za to, čomu veríme je však stále naša vlastná.

Keď najbližšie z neznámej adresy dostanete prekvapivý mail podpísaný známou osobnosťou, prv než ho rozošlete svojim známym, na chvíľu sa zamyslite nad tým, či sa tým náhodou nepodielate na šírení zla, klamstva a nenávisťi.

+++++

[Facebook vybrali.sme.sk](#) [Tlač](#)

Diskusia (3)

1. .... od **.marek Wilhalm** | 17. august 2011 16:47

Ja len tolko, škoda, že to nepísal Lasica.

2. **.kto je viac naivný?** od **.tomáš Piskáček** | 17. august 2011 10:23

Je ním ten, kto pošle mail podobného typu na 10 ďalších, alebo Juraj Kušnierik, ktorý apeluje na osobnú zodpovednosť pri šírení takýchto mailov? S určitosťou sú naivní obaja. Totiž naivita dobrovoľných rozposielateľov spamu je tým, čo ich podstatne signifikuje, čo konštituuje ich virtuálnu identitu (ak by naivní neboli, neexistoval by spam - min. ten dobrovoľne rozposielavaný). Naivita patrí k internetu a (nie len v oblasti spamu) tvorí jeho charakteristický rys. Ak preto Juraj apeluje na osobnú zodpovednosť týchto naivných, sám je hlboko naivný, pretože, i keď v dobrej viere, uvažuje internet zo "zlého" konca. Internet nie je dobro ani zlo. Je ich vzájomnosťou. Ak by zaniklo zlo, zaniklo by i dobro - zanikol by internet. Iste, je múdre upozorniť na hlúposť rozposielania spamu, ale je naivné sa nad tým rozčuľovať a karhať za to - zmena totiž nikdy nepríde.

3. **.realita textu od .marek.debnar** | 17. august 2011 09:56

keď som si na základe tohto článku vygooglil údajný text Lasicu, úprimne povedané - viac než obsah textu ma zaujímala schopnosť falšovateľa napodobniť podľa mňa nenapodobiteľný štýl - potvrdilo sa čo som očakával, neverím, že by tomu listu mohol niekto uveriť. ten text je po štylistickej stránke tak neohrabaný (o pravopise nehovoriac), že vôbec nestojí za pozornosť. absolútne v ňom absentuje odvaha, vtip, sebaironia a v podstate všetko to, čo je pre Lasicu príznačné. a pokiaľ ide o vonkajšie znaky, naozaj len málokto môže byť tak naivný aby si myslel, že Lasica je odkázaný svoje názory prezentovať v štýle pošli tento mail ďalej 10x...

+++++

Deflacia

http://zvedavec.org/send_print.php?clanek_id=4540&status=print

+++++

JULIUS CARNEN. { Jeho skutocne je Alfonz Zhorsky }. Narodil sa okolo roku 1867 podľa vyskumu SAV v Bratislave. Autor knihy " Slovensky domaci lekar a poradca ", bol zahadnym muzom, ale udajne zil v Sarisi, lebo rad spominal na svoje mlade casy v Presove v rozhovore s Janom Galbavym, ktorý o nom napisal niekoľko clankov. Carmen nebolo jeho prave meno, ani nebol lekarom, ale lekarnikom. Do Ameriky prisiel kedysi okolo roku 1890 s nejakou tajnou misiou pre uhorsku vladu. Nebol hrdy na svoju misiu, nebola mu ani po chuti. Vykonal v nej sotva nieco, pravdepodobne nic. Kratko po jeho prichode do Ameriky nastal v jeho zivote nepredvidany a zakladny obrat, ktorý zmenil jeho celu karieru a urobil z neho tujaplneho cloveka, cudaka. Zoznamil sa tu z dievcatom neobycajnej krasy, kreolkov { tak nenuju potomkov francuzkych kolonistov v state Louisiana }. Bola to jeho prva a posledna laska - a to nestastna laska. Zamiloval sa do nej natolko, ze jej k voli vzdal sa svojej uhorskej vladnej misie, ba doslovne usiel od prace, ktoru mal konat, vzdal sa aj svijho rodicovskeho mena, svojej povodnej totoznosti a stal sa dobrovolnym vyhnancom. Ked zo severu odcestoval kamsi do New Orleans, on bez vahania opustil nielen svoju

tajnu vladnu ulohu, ale nutne i celu svoju minulost a posiel za svojou krasavicou. Ale na darmo. Ona pochadzala vraj z prominentnej rodiny, on ale co kolvek bol, alebo mohol sa stat v uhorskej vladnej sluzbe, opustenim tej sluzby stratil a stal sa clovekom nic neznaciacim, jednoducho nemoznym za muza pre taku devu, jakou bola ona. Nemal viac ani pristupu k nej, musel sa jej vzdac a beznadejne vratit sa na sever, zapocat novy zivot, hladat si nejaku novu karieru.

Kto vie, ci Carmenova misia nemala do cinenia prave s planmi madarskej vlady o porazenie narodneho hnucia americkych Slovakov? Jeho znalost viacerych reci bola by mu v tom prisla vhod. No Carmen sa odvratil od svojich madarskych panov. Je zrejmé, ze mal este nejake peniaze, alebo mozno za nejaky cas este aj dostaval penaznu pomoc od rodiny z kraja, lebo siel dokoncit studia na ktorejsi zapadnej americkej universite { pravdepodobne vo Fort Wayne, Indiana } dostal diplom lekarnika a este potom za nejaky cas ucinkoval na tej istej universite pre jeho talent ako vypomocny profesor lekarnictva. Ale coskoro si nasiel vynosnejsie zamestnanie, ktore mu dalo podnet ku zalozeniu jeho vlastneho pozdejsieho obchodu a ucinkovania v Detroit Michigane.

V tych rokoch pristahovalci sa valili do Ameriky v statisicoch najma z juznej, strednej a vychodnej Europy, medzi nimi aj Slovaci. Boli to vacsinou povodne chudobni rolnici a nadennici, navyknuti nielen na tazku pracu, ale i na biedu a chatrnu stravu. Tuna zrazu dostavali jest nielen na dostac, ale i nezvykle jedla, hlavne vela masa. Zamestnavatelia obycajne tak nariadili, aby robotnictvo z hojneho pokrmu naberalo hojnej sily ku práci. Tato nahla zmena v stravovani mala vsak i neblaha ucinky natych pristahovalcov. Skor - neskor bezmala kazdy z nich ochorel na zaludok a nasledkom toho mnohi si pritiahli aj ine choroby. Pripisovali to zmene " prostredia " alebo nazdavali sa, ze americka voda nie je taka dobra a zdrava, ba casom i zdhlaveho chorlavenia bola radikalna zmena v stravovani. A ked ti uboziaci ochoreli, kam sa mali obratit o pomoc ? Anglicky vedeli malo, alebo nic, s americkym lekarom sa nevedeli dohovorit, svojjskych tu este nemali, nuz "

liecili " sa obycajne kadejakymi " domacimi " m,astickami a kvapkami, alebo co im dobru srdce priatel a " Burdingbaska " poradila. Nevzalo to dlho a tuto situaciu vyuzili viaceri chytracki americki lekari a pozdejsie i nelekari. Zariadili si vraj " medikalne Instituty", liecebne ustavy, v ktorych zamestnavali cudzojazycznych tlmcnikov a pusarov, korespondentov, pomocou ktorych liecili chorych pristahovalcov nielen vo svojich "institutoch ", ale i postou, teda listovne. Kolko nesvedomitosti bolo pri tom popachane, o tom, ze taka liecba bola sice mnohym na osoh { ved hlavnym liekom takej institucie postovej liecby boli pilulky na prehnanie }

Jednym z tych prvych a najvacsich podobnych " medikalnych institutov " bol State Medical Institute vo Fort Wayne, Indiana. Tam sa dostal za spravcu oddelenia pre slovensku, madarsku a polsku korespondenciu Julius Carmen. Tam sa Carmen priucil obchodu s liekmi a liecenim a tiez iste tam vznikla myslienka poctivej, skutocne osoznej knihy o zdravotnictve a domacej liecbe.

Ked bol State Medical Institute zatvoreny - kedysi zaciatkom minuleho storocia, carmen s nie velkym kapitalom presidlil sa do Detroitu a tam si zariadil liecibu uradovnu. najal si dobrego lekara, pomocou ktoreho prijimal miestnych pacientov na liecibu, ale i vzdialenych listovnou cestou. Hlavne ale dal sa na zostavovanie a vyrabanie zvlastnych liekov, ktore pod urcitymi menami ohlasoval a predaval ako pomocky proti urcimym chorobam. On vari prvý posielal lieky na skusku tak, aby pacient za ne zaplatil len ked

bude z výsledkom spokojny. Slabo to slo, lebo uz vtedy Carmen obchodnik zacal sa menit na Carmena filozofa a spisovateľa. keď mu opätovne ponúknuť bolo výnosné miesto lekárnika - konzultanta detroitskej veľkofirmy Parke & Davis Co; vyrábajúce lieky a lekárnické potreby, Carmen neprijal ponuku. Chcel vraj oštat nezavyslim aj hoci biedne, ale voľne pracovať tak, ako ho naklonosť viedla. Nuz, išlo to z jeho sanatoriom a odchodom biedne.

Slovenských lekárov bol už pekny počet v Amerike, naši krajanovia naučili sa kupovať si patentové lieky v lekárňach, na dôkladné reklamovanie Carmenových liekov nebolo peniaz, teda obchod by bol aj tak zivoriť, aj keby sa Carmen nebol venoval spisovateľstvu. Obrátil svoju pozornosť na neobrobene pole slovenskej literatúry o zdravotvede. Poznať svoje za dlhé roky optrované záznamy, zdravotnícku literatúru iných narodov a začal písať.

V týchto prácach prejavil lásku, priateľnosť ku svojej, jaku v dávnejších rokoch sotva bolo u neho badať, lebo vtedy obchodne a spoločensky vystupoval ako pravý kosmopolitán. mnohí našo rodáci čerpali z jeho kníh cenného poučenia, kdežto jemu samému muselo stačiť iba uspokojenie, že zo všetkých svojich síl a schopností chcel poslúžiť svojim rodákovi. A to je asi všetko, čo sa jemu samému uslo ako odmena za tú prácu, lebo hmotný zisk z nej mal nepatry, alebo vôbec žiadny, skor este doplácal na nu.

Choroba a ťazka operácia vycerpaly jeho chatrne financie este viac. S casu na cas este ohlasoval a predával svoje lieky, ale i z toho len malo kvaplo a sotva mu mohlo stačiť i pre jeho neuveritelne skromny, samotarsky život, spestreny naozaj iba " hudbou, knihami a laboratonymi pokusmi ".

Carmenovi neslo o hmotné zisky a tým menej o slávu. Pretkol sa životom ako - tak, chcel byť užitočným, chcel pomáhať chorým i zdravým, chcel konečne i svojim perom poslúžiť svojmu slovenskému rodu a ľudčenstvu, a potom zomrieť v pokoji.

Julius Carmen alebo Alfonz Zhorsky zomrel 12. septembra 1936 v Detroit, Michigan

Carmen sa nikdy nedal odfotografovať a nedovolil ani svojim najbližším priateľom, aby ho odfotografovali

{ Jedine čo sa zachovala kresba jeho podobizne, ktoru nakreslil Dr. Jozef Cincik v rokoch 30tych. }

Zakazal to tak prisne, že to bolo až napadne. Preto nechcel, aby jeho podobizen ostala trebars i len nahodou pre budúcnosť? Akiste i to súviselo s jeho zahadnou minulosťou; on si prial, aby ani po jeho smrti nemohla jeho podobizen byť pouzita na objasnenie tej zahadnej minulosti.

Stalo sa mu po voľi. Tento slovenský ucenec zriedkavej nadanosti zakončil svoju zemsku put tak, ako po nej kráčal, ako samotár, cudák. Do svojho hrobu, tiež už iste opusteneho, zabudnutého, odniesol si zahadu svojho podivného života. Snad bude lepsie, keď i tu nechame na pokoji, lebo on si tak prial.

Az v roku 2010 na žiadosť Slovenského Ustavu v Clevelande, SAV vykonala výskum tejto osobnosti.

Vysledok je zvlast zaujimavy. Vieme ze sa volal Alfonz Zhorsky narodil sa v Levoci bol vyhodeny z Budapestianskej univerzity pre jeho panslavske zmyslanie. Potom zil v Presove a okoli v roku 1890 prisiel do Ameriky. Madaron z Velkeho Sarisa Kosalko Jozka ho poziadal aby s nim siel do Ameriky robijat slovensku pospolitost a narodne povedomie Americkych Slovakov. Pre odmietnutie vykonavania tejto misie upadol do nemilosti madarskej vlady.

Jozef Janek. 7. maja 2011 v Detrouite, Mich.

Prof. Julius Carmen. PH. G.

Napisal o nom Jan Galbavy.

Nedaleko fabriky, v ktorej vyrabane boli Packadr auta a ktora na vedajsie pomery povazovana bola za obrovsku, v tichej farmarskej dedinke zvanej North Detroit, kam tiahla rozhegana elektricka z Hamtramck, { Hamtramck vtedy bolo cisto Polske mestecko }, stal v roku 1911 obstrany mnohoizbovy poschodovy dom, honosiacim sa napisom : " Samaritan sanatorium " Tento dom potazne to Sanatorium a k nemu patriaci asi 3 akrovy pozemok, na ktorom mala vyrast skromna kolonja slovenskych rodin na vysluhovanie Samaritanskeho liecista, to bola jedna a snad najvacsia, no zial i najmenej zdarna idea zahadneho cloveka, Slovaka, ktyory, hoc nie lekar, lez iba lekarnik, cize apatiekar, svoj dospely zivot venoval viecebe chorych a konecne spisal a vydal na chranenie zdravia najvacsiu slovensku knihu, aka kedy uzrela o sveta.

Menoval sa Julius Carmen. " Carmen " je latinske slovo co znamena piesen, alebo basen. Vybasnene bolo i to jeho meno, lebo po rodicoch ho ircite nezdedil. Ista krajanka kedysi tvrdila, ze v kraji na Sarisi poznala Carmenovu rodinu a udala aj akési rydze slovenske meno, { a mala pravdu to meno bolo Zhorsky } mne sa ale zda , ze to bola iba neopotstatnena domienka.

Carmen chcel, aby jeho skutocne meno, i rok a miesto jeho narodenia, i vsetko o jeho starokrajovom zivote, aj o pricine a okolnostiach a presneho casu jeho prichodu do Ameriky a tak aj o pociatkoch jeho Americkeho zivota bolo a ostalo zachovane v naprostej tajnosti a nikdy, za ziadnych okolnosti nevyzradil o tom nic ani svojim najblizsim - a medzi tychto som partil aj ja. Preco to utajovanie? I to vedel len on sam.

My, ktory sme ho poznali, mohli sme iba hadat, ale hadat voslep.

Mozno, ako po jedni hadali, ze bol rakusko - uherskym vojenskym dostojnikom a azda pre dlzoby musel zutekat do Ameriky a zapocat od zakladu novy zivot pod novym menom. Dlzoby ho casto trapili aj tu; mienil ich svedomite vyrovnat, ale nie vzdy sa mu zvyсило a s peniazmi zdarne safarit nevedel. Povravalo sa i to, ze bol madarskou vladou vyslany sem spehovat svojich rodakov a spreneveril sa takej necestnej ulohe.

Ja vsak po dokladnom uvazovani a na zaklade osobnych skusenosti pri nom nakloneny som veril, ze Carmen bol v starom kraji studentom lekarstva, ak nie dokonca mladym lekarom { trebarz vojenskym } a ze ako taky pre nejaku osudnu chybu usiel do Ameriky,

kde nad celou svojou minulosťou zatiahol plast tajnosti. Rozumel sa totiž nie len liekom, ale i lekárskej vede a to pozoruhodne.

Z mnohých priateľských rozhovoroch s ním bol som vstave určite zistiť len toľko, že bol Sarisan a rád si spomínal na svihacke časy v Presove, i že za nejaký čas bol za iste v Halici, kde sa znamenite naučil po poľsky i písať. Do Ameriky prišiel kedysi okolo roku 1890 a keď som ja sa s ním v roku 1907 zoznámil, Carmen blízil sa už ku štyridsiatke. V jeho spálni visel v rame za sklom lacný obraz z nástenného kalendára, predstavujúci krásnu brunetku. Raz v dôvernom rozhovore priznal sa mi: " Nemam jej fotografiu, ale tak vyzerala. Bolo to v New Orleans. Jej rodičia nam bránili." A Carmen neoženil sa vôbec.

Už tu v Amerike vystudoval za lekárnika { "Ph. G. znamená graduant lekárnictva } a to z takým vynikajúcim prospechom, že si ho to same učiliste podržalo za profesora a ako taký účinkoval za niekoľko rokov. Zároveň tiež dlhší čas trafil ako vedúci korešpondenčného oddelenia v liečebnom ústave zvanom State Medical Institute, tuším v Fort Wayne Indiana. To mu bolo predmetom, že nakoniec asi v roku 1906 zariadil svoj vlastný podobný ústav pod menom Samaritan Supply Company v Detroit, Michigan. { vtedy číslom obchodným blokom # 500 na Michigan Avenue. } a tam som prišiel k nemu v roku 1907 i ja pracovať ako korešpondent.

Carmen nedopúšťal sa ničieho obchodu, ako v tých časoch veľa iných tzv. doktorských inštitútov. Zo zákonmi nikdy nemal potýčky. Zamestnával časom aj dvoch dobrých, skúsených lekárov, svoje patentné lieky a preparáty ale ohlasoval a predával poštou. Bol samotár, aj sa zväčša sám stravoval. Medzi našich krajanov, ktorých bolo vtedy v Detroit beztak málo, sotva kedy sa ukázal. Keď som sa po 3 - ročnom americkom vojencení r. 1911 vrátil na čas k nemu, práve otvoril svoje sanatórium v North Detroit. Zároveň začal vydávať poľský mesačník " Lekarz Domowy ", podľa ktorého som ja upravil vari dva - tri čísla slovenskeho časopisu " Domáci lekár ". A trebars že mu obchod slabol, takže i ja som musel hľadať iné zamestnanie, Carmen odmietol skvele postavenie u firmy Parke, Davis & co., veľkovýrobcov liekov, bo vraj svoje formuly a najmä samostatnosť nedať za žiadne výhody!

Nato dal sa študovať slovenský pravopis a tak pustil sa do práce na svojom obrovskom knižnom diele " Domáci lekár a poradca ". Vzálo mu to viac rokov práce, strádania, šanania a pozbierania materiálu - a medzi tým i nedostatku, i hladu. Kým jeho kniha vyšla, jeho zdravie bolo už úplne podryté. Jednu nohu stratil pod operáciou. { Jeho kniha " Domáci lekár a poradca ", bola druhá najcitanejšia kniha po Biblii v slovenskej Amerike v tom čase }.

Vydal i menšie dielo " Etiketú ", tiež jedinečnú svojho druhu v slovenskej reči. A nakoniec dohotovil i tretiu, " Kompendium " ako sprievodcu a doplnok ku " Domacemu lekárovi a radcovi ".

Hmotný ošoch zo svojich kníh nemal žiaden. A zatiaľ pri svojom pôvodnom a biedne zanedbanom obchode i sám už len bedaril, až ku koncu tak, ako nie jeden iný školovaný Slovak - prístahovalec, ktorý umom a perom slúžil svojej, i Carmen bol nútený uchýliť sa pod verejnú dobročinnosť a tak aj zomrel v roku 1936 a pochovaný bol tuším bez toho, že by čo len niekto z málo zostávajúcich priateľov bol malý príležitostný položiť mu kvietok na truhlu.

Profesor Julius Carmen alebo Alfonz Zhorsky, popredný detroitský Slovak, žil medzi

nami cestne, pracoval poctive, miloval svoj narod a sluzil mu a preto si od nas zasluzi poklonu jeho pamiatke.

+++++

Radičová sa snaží trápne udržať v kresle

Zaťatosť vládnej koalície je nepochopiteľná. Pre spory na slovenskej politickej scéne, najmä v jej vládnom sektore, môže celé Slovensko pred Európskou úniou vyzeráť ako štát, kde sa európske tradície jednoducho nenosia. Ak budeme vinní za rozpad eurozóny, alebo jej oslabenie, meno Slovenska bude mať na dlhé roky škaredý vývesný štít. Situáciu mohla zachrániť ponuka Roberta Fica, ktorú vysvetlil Vladimír Mečiar. Predseda ĽS-HZDS zdôraznil, že ak už vládna koalícia nedokáže existovať, je logické, ak sa snaží opozičný Smer poskladať novú vládnu koalíciu ponukou na rokovanie o eurovale s predsedami koalíčných strán.

V tomto zmysle absolútne nepochopiteľne postupoval Mikuláš Dzurinda, ktorý za SDKÚ odmietol rokovať, lebo chce prehovárať SaS. Ak by aj hneď prehovoril Richarda Sulíka, čo nehrozí, aj tak musí s opozíciou hovoriť. Strojca modernej slovenskej štátnosti Vladimír Mečiar vie o čom hovorí, keď tvrdí, že na schválenie zmien v eurovale jedna a v trvalom mechanizme podpory štátov eurozóny v eurovale dva je nutná ústavná väčšina. Tieto hlasovania totiž súvisia so zvrchovanosťou Slovenska. Každá iná hra je deformovaním politického prostredia u nás.

A to si uvedomujú viacerí. Okrem Vladimíra Mečiara už aj zjavne prezident Ivan Gašparovič, ktorý takisto chce napomôcť k dohode slovenskej politickej scény. Dzurindov pokus prehovárať Sulíka je však priam donkichotským súbojom s veternými mlynmi. Ak predseda SDKÚ dôvodí, že aj Václav Klaus či zosnulý poľský prezident Lech Kaczyński nesúhlasili s Lisabonskou zmluvou a predsa ju podpísali, či sa teda rovnako nemôže zachovať aj Sulík, je to naivné. Slovenský predseda parlamentu predsa nedosahuje ani zďaleka rozmery spomínaných dvoch prezidentov u našich susedov. A problém rozmerov má aj samotná koalícia, ktorá by sa už mala rozísť sama potom, čo je jasné, že nedisponuje 75 hlasmi. Jednoducho sa rozmery vládnej koalície scvrkli do opozičných parametrov. A to je dobrá správa nielen pre Slovensko, ale vôbec pre európsku politiku, ktorá čaká, ako sa Slovensko v prípade eurovalu rozhodne.

Moralizovanie Radičovej politiky, čo bola podľa Mečiara hlavná agenda premiérky, ju dobehla. Iveta Radičová by konečne mala uplatniť na seba presne ten istý meter, akým merala ona doteraz iných. V opačnom prípade sa jej ľahko môže stať, že predsedovia koalíčných

strán nakoniec pod tlakom domácej a aj zahraničnej verejnosti pristúpia na rokovania s predsedom Smeru. Už fakt, že ich nevytlúčili, ale len odložili, veľa napovedá. Ide o jasnú stratu dôvery voči Radičovej schopnostiam. A ak už nechápe premiérka ani to, tak sa v podstate snaží udržať v politike zubami - nechtami, čo je príliš trápne.
Stanislav Háber

+++++

Dědeček dobrodruh se plavil do USA, rodina našla jeho fotky po sto letech - iDNES.cz

http://zpravy.idnes.cz/dedecek-dobrodruh-se-plavil-do-usa-rodina-nasla-jeho-fotky-po-sto-letech-131-/domaci.aspx?c=A110819_134038_domaci_ji

+++++

Keďže mi nie je jasné o čo v tejto "novej papuči" presne ide a keďže sa obsah nižšie uvedenej správy dotýka aj cieľov a činnosti Panslovanskej únie, nemôžem sa k veci nevyjadriť.

1. V prvej poznámke si vypomôžem myšlienkami historika Antona Hrnka. Pri zakladaní Uhorského kráľovstva sa angažovala (staro) slovenská šľachta. Bez jej vojsk by sa Vajk, neskôr Štefan I., nestal uhorským kráľom. Práve slovenskí šľachtici a ich vojská (bratislavské a nitrianske) sa rozhodujúcou mierou podieľali na víťazstve Vajka/Štefana nad jeho protivníkmi z tábora staromaďarských tradicionalistov. Uhorsko vznikalo od samého začiatku ako mnohonárodný štát. Takto to chápal aj Štefan I. ktorý multietnicitu Uhorska a rovnosť medzi jednotlivými jazykmi vložil do konštitučných aktov Uhorského kráľovstva (napríklad Poučenie sv. Štefana kráľovičovi Imrichovi). Práve konsolidácia Panónie a vernosť Nitrianska Štefanovi, spojené s úspešnou diplomaciou, boli hlavnými argumentmi, na základe ktorých sa pápež Silvester II. rozhodol dať v roku 1000, kráľovskú korunu nie podľa pôvodného zámeru Boleslavovi Chrabrému, ale Štefanovi I. Po tom, keď sa etnicky maďarské územia kráľovstva dostali pod tureckú nadvládu, uhorský štát udržiavali v podstate Slováci a Nemci. ***Ak by sme dejiny Uhorska chápali ako „tisícročný útlak“ Slovákov Maďarmi, tak nebola v histórii vhodnejšia doba na zbavenie sa tohto útlaku za pomoci Osmanov a Viedne.*** Avšak Slováci udržali myšlienku „Regnum Marianum“, teda kráľovstva zasväteného Márii, matke Božej (Magna Maria Mater Dei. V tomto duchu sa niesol aj základný politický program Slovákov sformulovaný v Žiadostiach slovenského národa z 10. mája 1848. Len takáto politika mohla zachovať Uhorsko ako štát pri živote. Politika maďarských „liberálov“ bola v príkrom rozpore s celou predchádzajúcou históriou štátu. V rozpore s najelementárnejšími princípmi liberalizmu a demokratizmu označila cca 60% obyvateľov štátu za osoby podmanené, za osoby bez vlasti, ktorých jedinou možnosťou zbaviť sa „biľagu“ podmanených mala byť ich maďarizácia. V tom je kvalitatívny rozdiel medzi maďarským a slovenským politickým životom tých čias, ktorý pretrváva v určitej podobe

dodnes. Kým slovenskí ideológovia a politici zostali verní základným myšlienkam z obdobia založenia spoločného štátu sformovaným v poučení Štefana I. (Krajina jednej reči a mravov je nerozumná a krehká), maďarská politická elita túto ideu štátu zavrhla a tým odsúdila Uhorsko na zánik. Uhorské kráľovstvo vzniklo na myšlienke etnickej a národnej znášateľnosti a touto myšlienkou sa udržalo viac ako 900 rokov aj v podmienkach dočasného rozkúskovania, ktoré v jednom prípade (osmanská okupácia) trvalo viac ako 150 rokov. Opustenie tejto myšlienky maďarskými politickými elitami vlastne zobralo kráľovstvu *raison d'être* jeho existencie. Mnohí to pochopili už počas existencie monarchie (napríklad aj následník trónu František Ferdinand d'Este), ale najvýraznejšie označil za rozbíjačov monarchie Maďarov v svojom románe Radeckého pochod rakúsky spisovateľ J. Roth. Za kolaps monarchie nesú rozhodujúcu vinu šovinistické maďarské šľachticko-džentrické kruhy. Dnešné Maďarsko by sa rado vydávalo za pokračovanie Uhorska. Ale toto pokračovanie je len v tom, že si prisvojilo názov Uhorsko, Hungaria, Hongrie, Ungarn a stotožňuje ho s Maďarskom. Žiaľ, aj ostatný svet to akceptuje. Dnešné Maďarsko (Hungary, Ungarn, ale určite nie Hungaria) nemá nič spoločné s niekdajším „Regnum Marianum“. Od roku 1918 až dodnes mu chýba z neho to najpodstatnejšie, čo od svojich nasledovníkov požadoval sv. Štefan I., to jest tolerancia k iným národom a národnostiam a etnická znášateľnosť. Z tohto pohľadu je skôr dedičom myšlienok Štefana I. Slovensko. ***Preto bol omyl, že sme si po roku 1918 nechali uhorské dejiny vyvlastniť.***

2. Druhou poznámkou chcem reagovať na odmietanie slovanskej vzájomnosti. V úvodnom vyhlásení Panslovanskej únie „***Kto sme a čo chceme***“ je zrozumiteľne uvedená: „***Sme slovenskí vlastenci a sme Slovania.***“. ***Všeslovanskú vzájomnosť my v žiadnom prípade nechápeme ako podriadenie záujmov jednotlivých slovanských národov akejsi chimére jednotného všeslovanského záujmu.*** Sme presvedčení, že napriek spoločným (slovanským) záujmom, máme každý aj svoj vlastný, pričom každý národ tento svoj záujem prirodzene uprednostňuje. Vyčítajú nám tiež, že panslavizmus je dnes už mŕtvica a že oživovať ho je kontraproduktívne. Tu si treba uvedomiť, že panslavizmus už vznikol ako obranná reakcia na pangermanizmus a na maďarský asimilačný tlak. A tak je tomu v podstate aj dnes. Globalizácia, ohrozuje národnú identitu všetkých európskych národov. V európskom meradle tu navyše je výrazný tlak na získanie dominancie hlavných dedičov bývalej Franskej ríše, to jest Nemecka a Francúzska. V strednej Európe sa nevedia zmestiť do kože Maďari, ktorí ohrozujú záujmy najmä, s nimi susediacich, slovanských národov. Slovania sú, v takzvaných starých štátoch EÚ, často považovaní za Európanov druhej kategórie - za akýchsi ***negrov Európy***. Ak by tomu tak nebolo, tak by panslavizmus nemusel existovať. Za daných okolností je to však iné. Naše ciele vychádzajú z všeslovanskej vzájomnosti, avšak domnievame sa, že Slovania potrebujú aj vzájomné zmierenie a odpustenie si krívd, že je v ich záujme získať miesto v spoločnom európskom dome pre všetky slovanské národy, bez výnimky a tiež je pre Slovanov dôležité získať náležité postavenie v Európe, ktoré im nepochybne náleží – toto my považujeme za panslavizmus 21. storočia a na tom nevidíme nič kontraproduktívneho. Nám v žiadnom prípade nejde o jednotu Slovanov v takom zmysle, že jeden národ „*pohltní*“ druhý národ. Naopak preferujeme zachovanie rozmanitosti slovanského genofondu, čo demonštrujeme aj svojim odporom k čechoslovakizmu. Ak nemá nastať degenerácia slovanského genofondu, musí byť

zachovaná jeho rozmanitosť – len takýto stav zabezpečí pozitívny rozvoj Slovanstva. Imperiálny panslavizmus, ktorého cieľom je akási Všeslovanská ríša na čele s (ruským) cárom je nám cudzí. Rusi, Bielorusi a Ukrajinci sa ako národy vyčlenili zo spoločného koreňa v priebehu histórie. Nezabúdajme, že prvým ruským štátom bola Kyjevská Rus. Slovanská vzájomnosť neznamená asimiláciu. V priebehu dejín sa v tomto smere urobili chyby a treba sa z nich poučiť. Ak sa však dokázali zmieriť takí bývalí dlhoroční nepriatelia ako Francúzi a Nemci, niet dôvodu, aby to nedokázali aj znešvárené slovanské národy. A položme si otázku, komu sa hodí pestovanie slovanskej neznášanlivosti? Vo svete sa národy grupujú na základe rôznych spoločných záujmov a tiež na základe jazykovej príbuznosti. Nezabúdajme na *Britské spoločenstvo národov*, na *Spoločenstvo frankofónnych národov* a pripomeňme si aj formujúce sa *Ibero-americké spoločenstvo*. Už v 13. storočí vyslovovali nemeckí kupci prekvapenie na tým že Slovania od Baltu si rozumejú zo Slovanmi od Jadranu. Dnes poslanci Európskeho parlamentu závidia Čechom, Slovákom, Poliakom, Slovincom a Bulharom, že môžu spolu sedieť na pive rozprávať sa spolu bez tlmočníka, pričom každý používa svoju reč a rozumejú si – ak to nejde „na prvý šup“, tak si vzájomne vypomôžu a napokon sa dohovoria.

3. Treťou poznámkou chcem priblížiť náš názor na vzťahy k Čechom. Panslovanská únia začala v roku 2010 uskutočňovať sériu konferencií zameraných na národné bytie Slovákov v Európe. Prvú konferenciu sme venovali maďarizácii a druhá otvorila dlho tabuizovanú tému čechoslovakizácia. V tejto súvislosti sa okamžite na našu adresu vynorili pochybovačné otázky. Dokonca nám vyčítajú, že prečo sa Panslovanská únia vôbec tejto téme venuje. Pýtajú sa, či práve teraz, keď máme problémy vo vzťahoch s Maďarskom, je potrebné hľadať nového nepriateľa? Pripomínajú nám, že aj Česi sú Slovania a že vraj keď sme boli spolu s Čechmi, Moravanmi a Slezanmi, tak sme boli „silnejší v kramflekoch“, tak vraj o čo nám vlastne ide? Čechov považujeme za svojich bratov a nie za nepriateľov - to je pravda. Avšak aj medzi bratmi existujú rôzne pohľady na tie isté skutočnosti a ich záujmy môžu byť tiež odlišné. Čechoslovakizmus chápeme ako neživotaschopnú vetvu na kmeni slovanskej lipy. Je to totiž ideológia politiky asimilácie slovenského národa a čechoslovakizácia bola nástrojom uskutočňovania tejto ideológie. Preto túto tému treba, podľa nás, dôkladne zmapovať a zbúrať tabu, ktoré na nej viazne. Slováci a Česi, ak sa chcú naďalej považovať za dva bratské národy, si musia vyčistiť stôl a svoje vzťahy budovať na základe skutočného vzájomného rešpektovania. A práve tomu majú slúžiť naše konferencie o čechoslovakizácii, z ktorých prvú sme usporiadali 14. mája 2011. Musíme sa zbaviť škodlivých mýtov, ktoré nám vtĺkali do hláv práve tí, ktorí nás chceli, ako národ, vymazať z mapy sveta. Naše úsilie v žiadnom prípade nie je zamerané proti Čechom, či Moravanom alebo Slezanom, ale proti snahám čechoslovakistov z oboch strán rieky Moravy. Oni sa totiž snažia resuscitovať čechoslovakizmus, pričom si (vo svojej naivite) neuvedomujú, alebo si (vo svojej nadutosti) nechcú uvedomiť fakt, že oživovanie tejto ideológie je objektívne spôsobilé zničiť naše vzájomné vzťahy, ktoré nikdy neboli také dobré ako sú dnes. Kto by mal z toho prospieť? Je hrozná čo i len pomyslieť na to, čo by mohla vo vzťahoch medzi Čechmi a Slovákami napáchať kombinácia hlúposti a arogancie, ak by sa ešte spojila s možnosťou uskutočňovať závažné politické rozhodnutia. Čechoslovakisti to však vidia inak. Oni v čechoslovakizmus veria a považujú ho takmer za svoje náboženstvo. Odmietajú racionálne poznanie (napriek tomu, že existuje množstvo spoľahlivých

historických prameňov) a snažia sa problémy „riešiť“ na základe iracionálnej slepej viery, takže akákoľvek diskusia s nimi na túto tému je kontraproduktívna. Čechoslovakizmus je ideológiou českého mini imperializmu, ktorého cieľom bolo zväčšenie územia českého štátu anexiou Slovenska a posilnenie českého národa asimiláciou Slovákov, a to my kategoricky odmietame. Moravania a Slezania v dôsledku českej asimilačnej politiky, ako svojbytné národy, už takmer zanikli a vo väčšine sa stali Moravanmi a Slezanmi českej národnosti. Toto nám vadí. Áno sme panslávi, ale v prvom rade sa považujeme za slovenských vlastencov a ide nám to, aby sa nenaplnil výrok T. G. Masaryka, podľa ktorého: „**Slováci jsou Čechy, pres to, že užívají svého nářečí jakožto spisovného jazyka.**“ a aby sa nesplnil český sen zaznamenaný v Ottovém slovníku obchodním: „*Slovensko bude naše koloniální země.*“.

4. Naše vzťahy s Maďarskom musíme byť schopní zvládnuť sami, pretože len tak získame pochopenie a rešpekt ostatných národov – a podľa nás to sme schopní zvládnuť. Mali by sme si ale zobrať ponaučenie od amerických Slovákov zo začiatku 20. storočia, ako sa oni dokázali vysporiadať s maďarónmi atakujúcimi slovenské národné hnutie v USA. O čechoslovakizácii sa dlho nesmelo otvorene hovoriť. Jeden z prvých Slovákov, ktorý našiel odvahu o tejto téme otvorene hovoriť, Vojtech Tuka, bol obvinený zo špionáže v prospech Maďarska a vo vykonštruovanom procese bol odsúdený na 15 rokov väzenia. Ak ale britský vyslanec v Prahe Cecil Gosling (inak silno pročesky orientovaný diplomat) začiatkom 20. storočia vo svojom hlásení pre britské ministerstvo zahraničných vecí napísal, že „Česká administratíva nad Slovákmi bola a zostáva krutou a v niektorých prípadoch brutálnou dominanciou ...“ znamená to, že situácia musela byť skutočne vážna a prvá Československá republika (sic) nebola, pre Slovákov, žiadna idylka, skôr naopak.

5. čo nám teda ide? V prvom rade nám ide o zvyšovanie národného povedomia a vlastenectva, čo je v dôsledku takmer dvestoročného vymývania slovenských mozgov, síce práca ťažká, ale nanajvýš potrebná. Ide nám o spoluprácu slovenských vlasteneckých spolkov, pretože roztrieštenosť a hašterivosť (taká typická slovanská vlastnosť) nám žiadny osoh neprinesie. A napokon, ide nám o kultiváciu a presadzovanie panslovanských myšlienok v spoločnosti. Grécky filmový režisér Theo Theodopoulos, ktorý natočil dokumentárny film o slovanských vierozvestcoch Cyrilovi a Metodovi, v komentári k tomuto filmu pre médiá povedal, že Slovensko je kolískou slovanskej kultúry. Ak tento výrok považujeme za pravdivý a ak zoberieme do úvahy fakt, že s ideou panslavizmu, ako prvý, prišiel práve Slovak, advokát a spisovateľ Ján Herkeľ, tak náš príklon k panslávskym myšlienkam je celkom prirodzený a s prihliadnutím na súčasnú medzinárodnú politickú situáciu aj logický.

JUDr. Milan Janičina,

predseda Panslovanskej únie

+++++

Som rad priatelu, ze sa nehnevas.

A tiež respektujem Tvoje názory týkajúce sa slovanskej vzájomnosti, ale ja v tom vidím len zlobu a práve tu je dôležité si zopakovať slova nášho maticiaru J.C.Hronského, ktorý vyhlásil, že národ bez znalosti svojej minulosti nemá ani budúcnosť. Všetko nasvedčuje k tomu, že má pravdu. Či sme sa nenaučili z tej slovanskej vzájomnosti ani po skoro sto rokovej nadvláde Čechov nad ich slovenskou kolóniou. Slovienstina je lenom nareči Česke povedal Masaryk. Bohužiaľ vyzerá to tak, že nič sme sa nenaučili možno práve preto, že nepoznáme históriu. Či Rusi neokradli svojich slovanských bratov Ukrajincov a Bielorusov o reč? Vacsina Ukrajincov nehovorí ukrajinsky, ale Rusky a hlavne na východe krajiny. Bielorusi skoro 90% hovorí rusky a ich prezident Lukasenka to podporuje. Je toto čo my Slováci chceme? nebolo nám dosť Maďarskej nadvlády za vyše tisíc rokov, kde skoro sme skončili tam kde Bielorusi? Ronianek, Furdek, Skultety, Hlinka a ďalší celý svoj život bojovali za samostatnosť a zachránu reči pod heslom "Za našu slovenčinu". Bože aká veľká neucta voči týmto osobám. Oni si to určite nezaslúžia. Spojenie cirkvi je len utopia, ja osobne chcem ostať rímskokatolíkom a nie pravoslavno-rímskokatolíkom. Keby tam nebola otázka peňazí aj bolo by to možné. Kto povolí? Rím určite nie a ako sa bude volať tá nová viera? Od Poliakov by sme sa mali učiť, ako byť vlastencami a mať silu viery. V histórii oni dostali už dobrú príučku, ich nikto na Tvoju ideu nenahovorí jedine násilím ako v minulosti. Je síce pravda, že Štur podporoval túto ideu ale v žiadnom prípade nemohol vedieť, ako sa naši slovanskí bratia Česi k nám zachovajú. Keby vedel o Pittsburskej dohode a iných okolnostiach určite by vytriezvel. Aj Slováci majú svojich Lukasenkov napr. Rusnak Ivan Miklos vyznávateľ Bilaka vyhlásil, že "Vlastenectvo je posledné utocisko darebáka". Slováci už aj toto v minulosti prezili a prezijú aj na potom. Na posledný som sa docílal, že ten rusky žid Gregory Meserznikov Vám zakladá novú stranu Slovenskeho vlastenectva určite tam prestúpia aj Sebej, Butora, Hrib, Miklos aj Norbert Lenz. Koncom 19. str. okolo roku 1879 slovenský národovec bol povedal "Prečo ten slovenský národ je taký, keď majú voľné ruky sami si ich zviažu".

J. Janek.

+++++

milý Priateľu, už to mám aj vytlačené a odložené.

Ten maďarský text je tam nesprávny, lebo:

JE SUIS HONGROIS neznamená že: JA SOM MAĎAR, ale že: JA SOM UHOR

Uhorsko bolo mnohojazyčné, nie každý vedel po maďarsky, kto bol Uhor

Slovenskí Uhri hovorili po slovensky

Chorvátski Uhri hovorili po chorvátsky

František List (toto bolo jeho správne meno, nezávisle od toho, ako si to on písal, vieme totiž, že po roku 1792 bolo parlamentom násilne presadené, aby sa matriky v Uhorsku viedli v maďarčine, a tak slovenské s sa v matrike objavili v podobe sz. Tak sa stal z Lista - Liszt.

Čestný človek násilie neuznáva a nepodrobuje sa mu. Pre mňa je meno Liszt Ferenc neoprávnený variant mena rodeného Slováka Františka Lista, a jeho meno inak písať nikdy nebudem. Nie som totiž ochotný klamať svet.

Atd', atď'. Veď to my obidvaja veľmi dobre vieme. So srdečným pozdravom: G.

+++++

Rok 1919. Revolučné Rusko./

Sedí Peťka, ordonanc Vasilija Ivanoviča Čapajeva, za stolom a čosi píše. Príde Furmanov a pýta sa ho:/

- Peťka, čo to píšeš?/

- No, Dmitrij Andrejevič, dizertačnú prácu. - odvetí Peťka./

- A na akú tému?/

- Nosenie vody v rešete./

- Peťka! Čo je to za názov? Svoju dizertáciu by si mal nazvať:

Transport kvapalín s nízkou dynamickou viskozitou v neprispôsobených nádobách./

- Supernázov!

Dmitrij Andrejevič. A neviete kde je Vasilij Ivanovič?/

- Ten píše na dvore./

Peťka vyšiel na dvor a pýta sa komandíra:/

- Vasilij Ivanovič, čo to píšete?/

- Dizertačnú prácu na tému Vplyv kožených hudobných inštrumentov na sexuálny život duševných pastierov ruského ľudu./

- ... a ako sa to volalo pôvodne?/

- Na chuja je popovi harmonika.../

Šesťdesiate roky. Zväz sovietskych socialistických republík. Moskva.

Ivan si kúpil auto, priviezol si ho domou a pekne zaparkoval pred činžiakom. Na druhý deň pozrie ráno z okna a Záporožec nikde. Išiel to teda ohlásiť na milíciu. Keď ho milicionár vypočuje, prísne vraví:

- Graždanin, pozrite sa tu na túto stenu! Čo vidíte?

- Nó... obraz Vladimíra Iljiča Lenina. - odpovie po pravde Ivan.

- A čo je, graždanin, na tom obraze? Poriadne sa pozrite!

- Lenin, obklopený svojimi najbližšími priateľmi.

- A čo ešte vidíte? Čo drží súdruh Lenin v ruke?

- Čiapku. - hovorí Ivan.

- No, tak to máme! Vladimír Iljič Lenin, obklopený svojimi najbližšími priateľmi a drží si svoju čiapku v ruke... A vy!?! Vy si necháte auto stáť na ulici!

Rok 1920. Sovietske Rusko.

Felix Edmundovič Dzeržinskij sa pýta Vladimíra Iljiča Lenina:

- Vladimír Iljič, čo je to socialistická ekonomika?

- Felix Edmundovič, vysvetlím vám to prakticky. Máte chlpaté nohy?

- Mám.

- Veľmi chlpaté?

- Veľmi.

- Veľmi, veľmi chlpaté?

- Veľmi, veľmi.

- Nadežda Konstantinovna, - obráti sa Lenin na Krupskú - píšete:

"Dzeržinskému v zime prešívané nohavice nepridelit'!"

Začiatok minulého storočia. Rusko. Peterburg.

Robotník Sidorov sa po ťažkej smene v Putilovskom závode vracia domov.

Rozhodol sa, že urobí radosť svojim deťom. Kúpil teda melón a kráča si s ním pod pazuchou.

Tu zrazu spoza rohu vyskočí malý chlapík, taký holohlavý s ryšavou briadkou a sekerkou v ruke.

Chlapík skríkne:

- Nó, baťko, položte pekne melón na zem.

Robotník Sidorov spoznal v tom malom chlapíkovi vodcu svetového proletariátu, súdruha Lenina. Poslúchol ho teda a položil melón na zem.

Chlapík priskočil k melónu a prásk ho sekerkou. Rovno na dve polovice.

Potom jednu schmatol a so spokojným úsmevom zmizol za rohom...

.... a to je celá história o tom, ako sa Vladimír Il'jič Lenin podelil o melón s neznámym prostým robotníkom.

Vasilij Ivanovič Čapajev dal nastúpiť svoju 25-tu streleckú divíziu a pýta sa:

- Súdruhovia, povedzte, potrebujú vtáky peniaze?

- Nepotrebujú! Vasilij Ivanovič! - jednotne odpovedá divízia.

- To je dobre! Sokolíci moji!

Ja som vám totiž výplatu prepil./

Rok 1919. Revolučné Rusko.

Vasilij Ivanovič Čapajev a jeho ordonanc Peťka sedia a nudia sa.

Čapajev vraví:

- Peťka, zbehní do dediny k tomu mužíkovi, čo páli samohonku a dones fľašku.

O hodinu sa Peťka vráti s poznatkom:

- Vasilij Ivanovič, on nemá ani kvapku pálenky.

- Ech, tá dnešná neschopná mládež... Pod' ideme tam spolu.

Prídu k starému mužíkovi. Čapajev ho zdraví:

- Zdravstvuj, otec.

- Zdravstvujte, synkovia.

- Otec, prišli sme k tebe v mene sovietskej vlády. Pozerám, že domček máš starý.

- Och, starý je, starý...

- Peťka zapíš: nový dom jemu od Sovietskej vlády. A ženu máš starú?

- Starú, synak, starú...

- Peťka zapíš: novú ženu jemu od Sovietskej vlády.

- Synkovia moji, koľko som ja na vás len čakal. Sadkajte si, vypijeme

si...

Posedeli si, vypili i zopár flášiek na cestu dostali. Pri odchode sa ešte Čapajev vo dverách obrátil a pýta sa:

- Otec, a možno ty máš aj chuja starého?
- Ój, synak, veru starého ho mám, starého...
- Peťka zapíš: chuja jemu od Sovietskej vlády.../

+++++

Nemocný kapitalismus a co s ním

<http://www.zvedavec.org/komentare/2011/08/4529-nemocny-kapitalismus-a-co-s-nim.htm?PHPSESSID=0qee4ma9raai6g9aov82df9t4>

Zvėdavec

Politicky nekorektní webzine

www.zvedavec.org

Nemocný kapitalismus a co s ním

František Nevařil

10.8.2011

Začnėme tím, že jedním z názvů kapitalismu je **konzumní společnost**. Na to vcelku docela slyší. Je však

„konzumní“ pro všechny, pro většinu, nebo jen pro privilegovanou menšinu, která si říká elita společnosti? A jak

se vůbec naši elitou stala? Její začátek nutno nesporně spatřovat v naši privatizace, která ve skutečnosti byla

klasičnou prvotní akumulací těch, kteří byli nejen schopní ale byli schopní všeho. Na tomto základě jsme už

v podstatě přišli o ohromný majetek vybudovaný z vlastní práce našich lidí v období komunismu a teď máme na

krku jen nové dluhy. A to ještě nemusí být všechno, pokud např. vezmeme na vědomí neustále předkládané

nehorázné a zcela neoprávněné požadavky sudetských Němců nebo katolické církve a samozřejmě nástup

současné hluboké krize.

Pokud se nám vnucuje, že u nás mezitím došlo k významnému růstu materiální životní úrovně (většiny) čili módně

řečeno říká konzumu, pak třeba jednoznačně konstatovat, že to je rovněž pouhý klam a mam. Jen asi 5 % nově

privilegovaných na převratu bohatě vydělalo a ti tvoří tvrdé jádro moci.. Dalších asi 15 % lidí, hlavně z řad

přísluhovačů všeho druhu, si svoji předchozí životní zhruba zachovalo. Zbývajících okolo 80 % populace pak

prodělalo - ti jsou novým režimem velmi postižení.. 65 % rodin má problém vyjít s penězi, z toho ve velice

obtížné hmotné životní situaci je 36 % rodin. Více než 800 tis. lidí žije přímo v chudobě.

Tento nežádoucí vývoj je dán změnou struktury a rozbíhajících se temp vývoje rozdílných příjmů. Především

rapidně narostly a dále rostou příjmy z majetků (kapitalistů, majitelů nájemních domů, rentiérů), které se už rovnají více než třetině všech pracovních příjmů (dříve šlo jen o výnosy úroků z úspor obyvatelstva). Takže už jsme skutečně přestali být zemí „pracujících“.

Průměrné hrubé pracovní příjmy sice nominálně vzrostly sedminásobně, po zohlednění zvýšení podílu daně z příjmů a zákonného pojištění však jde už jen asi o „čistý“ šestinásobek. To je ale v podstatě pohlceno inflací, alespoň u oné většiny, která na průměr nedosahuje a u níž se zákonitě mimořádně zvýšil hlavní a nevyhnutelný náklad domácností, spojený se zcela nepřiměřeným růstem cen služeb spojených s bydlením (jejich podíl dříve činil asi 10 % a dnes 25 – 30 % z celkových nákladů). Navíc tyto průměrné příjmy jsou pro většinu stejně od základu zkresleny nadměrně vysokými pracovními platy zvýhodňovaných manažerů a jim podobných „pracujících“, takže na ty ostatní toho stejně zbývá podstatně méně než onen jim nedostupný průměr.

Zjednodušeně řečeno – u 4/5 pracujících se reálné pracovní příjmy proti roku 1989 vůbec nezvýšily, pokud nejsou dokonce nižší. Přičemž za tuto dobu je komunisté dokázali zvýšit skoro na trojnásobek. Náš odstup od tzv. Západu se proto ještě dále prohloubil. Pokud tehdy v ČSSR se průměrné mzdy pohybovaly na úrovni 1/3 SRN, dnes se to blíží pouhé 1/5. **Tragické je, že pokud bychom chtěli vážně usilovat o jejich vyrovnání, tak nám prnci její zahraniční majitelé jednoduše seberou a přestěhují jinam. Protože by na nás potom přestali vydělávat a k čemu bychom jim potom byli?** A zcela mimo hru se dostaly sociální příjmy, především starobní důchody, jejichž průměrná výše v r. 1989 představovala skoro 62 % průměrného hrubého platu aby už v r. 2007 klesla na necelých 37 %. Pravda, zase ovšem vznikly nové dříve neznámé „podpory v nezaměstnanosti“ (v r. 2006 asi 19 mld. Kč.).

Pro lidi zvyklé žít a pracovat za komunismu jsou to zcela nové a neočekávané tendence společenského vývoje. Když přišli komunisté k moci zaměřili se na to aby řekněme 8 až 9 lidí z deseti se mělo lépe, přičemž zákonitě se jeden až dva z do té doby privilegovaných - ti bohatí a z lepších rodin či rodů □ muselo mít hůře než předtím. Ti

*Copyright © 1999-2011 Vladimír Stwora
Články je možno dále šířit s podmínkou,
že bude uveden odkaz na původní zdroj a autor
Stránka 1 / 16*

len Vám chcem ukázat jedno video, ktore som robil podľa Vasej práce, bez Vasho dovolenie. Dufam ze mi to odpustite a bude sa Vám pacit ..

LINK: <http://www.youtube.com/watch?v=LXsfdm97020>

+++++

Sládkoviča a Petőfiho učil ten istý profesor

17. augusta 2011 - (JENA OPOLDUSOVÁ - PRAVDA)

Na stene starého banskoštiavnického lýcea visia dve pamätné tabule. Každá z nich pripomína jedného veľkého básnika. Obaja sa vydali na cestu poézie práve v Banskej Štiavnici. Učil ich ten istý profesor. Jeden z nich písal po slovensky, druhý po maďarsky. Tvorbu Andreja Sládkoviča a Sándora Petőfiho pripomenie európsky festival Cap a l'Est, ktorého 9. ročník sa začne v piatok v Banskej Štiavnici. „Tento ročník je zameraný na maďarsko-slovenskú konfrontáciu. Mám na mysli, samozrejme, konfrontáciu v tom najlepšom zmysle, v akom ju chápe poézia. Nie tak, ako ju chápe politika. Najvýstižnejšie túto konfrontáciu vystihuje program Sloboda a menšina Sládkovič a Petőfi, ktorý je čítaním textov oboch básnikov. Ukrýva v sebe myšlienkovú aj básnickú dominantu festivalu,“ povedal riaditeľ Literárneho informačného centra Alexander Halvoník. Hneď vedľa lýcea, ktorého lavice drali aj Sládkovič a Petőfi, je Jorgesov dom. V jeho priestoroch vystavuje pod názvom Sám v sebe nedokončený francúzsky výtvarník Pierre Dubrunquez. Originálny umelec, v ktorého kreativite oživa samotná príroda, uvažuje v obrazoch a grafikách o základných otázkach ľudstva. O slávnostné otvorenie európskeho festivalu poézie, divadla a hudby Cap a l'Est, ktorého zámerom je spájať tradíciu s najaktuálnejšími umeleckými výbojmi, sa postará Ritka Magyar Banda. Námestie Svätej Trojice rozozvučí v piatok o 18. hodine ľudová hudba zo Sedmohradska a z južného Slovenska. Hudba a poézia sa bude niesť Kostolom svätej Kataríny. Program Neviditeľná katedrála uvedie piesne Johna Downlanda a sonety Williama Shakespeara. Trojdňový program ponúka priehŕstie ďalších netradičných stretnutí. Napríklad s básnikmi z rôznych kútov Európy, ktorí budú čítať svoje verše v banskoštiavnických kaviarňach. Ale aj v útrobach zeme, sfárajú totiž so svojimi priaznivcami do bane v skanzene Banského múzea. Poctou Bartókovi bude koncert Patricka Chelma. „Je to jeden z najvímavejších interpretov, akého som počul,“ povedal o francúzskom husľovom virtuóvi umelecký riaditeľ a zakladateľ festivalu Michel de Maulne. Vyvrcholením bude v nedeľu podvečer Madáchova Tragédia človeka. Poézia drámy, ktorú dokončil rodák z Dolnej Strehovej v roku 1860, ožije v troch jazykoch - v maďarčine, slovenčine a vo francúzštine - na Nádvorí Starého zámku. A záver bude patriť africkej hudbe a tancu v podaní skupiny Babyluzaru. Aj región ožije festivalom Cap a l'Est. Program Neviditeľná katedrála pozýva dnes návštevníkov do Kremnice. Zajtra vystúpia hudobníci a recitátori v Dudinciach a pozajtra zaznejú Shakespeareove verše a Dowlandove piesne na Zvolenskom zámku. Podrobné informácie o programe 9. ročníka európskeho festivalu poézie, divadla a hudby Cap a l'Est sú na stránke:

+++++

je to take vcelku oddychove citanie, mozno na plaz ci k jazeru. V niekterych

knihkupectvach je este kniha matky obete {L. Cervanovej}
Margarety Cervanovej. vysla v

cestine. nevravim, ze je to jedina pravda, ale je to zaujimavy
pohlad smutnej a zranenej matky obete doteraz zahmlievanej a
kontroverznej vrazdy.

Sam som sa ako sa vravi tomuto pripadu ako publicista venoval. stal
sa sice pol roka

pred mojim narodenim ale ma to stavu. je tam vsetko- unos,
znasilnenie, konspiracia, vrazda, zastieranie stop, udajne
spionazne pozadie, atd. atd....

pripad Kennedy je proti tomu detska hadanka. som presvedceny, ze
pachatelmi

boli ti 7 vagabundi z Nitry. jasne, presli detektorom
lzi, ale to sa uz podarilo aj inym. najma ked uvazime , ze maju IQ nad 120.....

zaujimave, ako sa ich aj dnes niektori ludia boja. a pritom maju ti
manici uz skoro 60 rokov... peniaze mozno maju, ale to ma dnes
kde kto. moc uz nemaju ziadnu..

jedina chyba je, kolko ludi im zasluhou medii sadlo na lep. ale to
sa stava.....

no, kazdopadne nie som za to plateny, takže kauzu uz sledujem len z
dialky a
len zo zvedavosti.

kauza je aj istym sociologickym nahladom- ze obet aj odsudeni
vrahovia

su tak trochu z toho isteho cesta. dve "skupinky" dobre
situovanych

a vplyvnych komunistickych rodiniek.. ale treba si pozriet tu
knihu pripad Cervanova od M. Cervanovej.

+++++

Vodka s ladom poškodzuje obličky,
Rum s ladom poškodzuje pečeň,
Gin s ladom poškodzuje srdce,
Whisky s ladom poškodzuje mozog.
Je to vôbec možné, že je lad tak škodlivý ??